

Arrest

nr. 208 675 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2018.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig tweede volgend verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorig verzoeken heeft uiteengezet, namelijk problemen met bendeleden van "Jamiat-e-Islami" evenals met de Bengaalse autoriteiten omwille van valse beschuldigingen gedaan door leden van "Jamiat-e-Islami". Voorts verklaart verzoeker dat de Jamiat-e-Islami zijn broer zwaar verwond heeft waardoor hij in het ziekenhuis belandde.

Verzoekers eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 127 312 van 23 juli 2014 omdat zijn vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Zijn tweede verzoek werd door de commissaris-generaal op 13 januari 2015 niet in overweging genomen. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker de volgende documenten neer: een document van de rechtbank waaruit blijkt dat er een snelle uitspraak komt in de rechtszaken tegen verzoeker (en vertaling), een attest van de klacht die verzoekers moeder neerlegde (en vertaling), een medisch dossier (en foto's) over zijn verwonde broer, een aanbevelingsbrief van een boeddhistische organisatie (en vertaling), een brief van zijn moeder aan de burgemeester van Dinant (en vertaling), nog een brief van zijn moeder en een algemeen krantenartikel en een brief van zijn Belgische advocaat.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen en zijn nieuw aangevoerde problemen vermogen aan te tonen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het volharden in en herhalen van de door hem afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Zo verzoeker hekelt niet te zijn gehoord door de commissaris-generaal, benadrukt de Raad dat in casu uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het derde verzoek tot internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en van hem een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen (adm.doss., stuk 7, verklaring meervoudige aanvraag), en deze verklaring vervolgens heeft overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn derde verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst er op dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De commissaris-generaal kan bijgevolg oordelen dat hij, na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de wet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker niet concretiseert welke specifieke elementen hij dan wel zou hebben aangevoerd bij het opnieuw horen op het Commissariaat-generaal die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van zijn derde verzoek tot internationale bescherming.

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zelfs niet motiveert over de bijgebrachte documenten en hij deze simpelweg van de hand doet omdat er een hoge graad van corruptie heerst in Bangladesh, gaat verzoeker voorbij aan de overige in de bestreden beslissing gedane bevindingen, namelijk: "Reeds tijdens uw eerste asielaanvraag werd op verschillende tekortkomingen die het geloof in de authenticiteit van uw documenten ondermijnde, gewezen. Bovendien bleek uit toegevoegde informatie dat een van uw documenten duidelijk nietauthentiek was. Dat u nu tijdens uw derde net als bij uw tweede asielaanvraag opnieuw verschillende documenten voorlegt ter ondersteuning van een ingeroepen vrees die ongeloofwaardig is, breekt voorgaande vaststelling niet af. Daar er in het verleden al geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde juridische problemen, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van het rechtbankdocument waaruit dient te blijken dat de uitspraak in uw rechtszaken nu wel heel snel gaan gebeuren. Ook mag het voorval waarbij uw broer geslagen werd betwijfeld worden daar u dit voorval rechtstreeks probeert te verbinden aan uw eigen, ongeloofwaardig bevonden, problemen. Dit ondermijnt dan ook het geloof in de authenticiteit van de andere juridische documenten, en het medisch verslag. De foto's voegen weinig toe aan uw dossier daar het CGVS geen weet kan hebben, waar, wanneer en onder welke omstandigheden ze genomen werden. De brieven van uw moeder en de boeddhistische organisatie tenslotte hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter en dienen enkel ter ondersteuning van een asielrelaas dat duidelijk ongeloofwaardig werd bevonden. Het krantenartikel heeft een algemene inhoud en voegt niets toe aan uw persoonlijke relaas."

Waar verzoeker verwijst naar het oude artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet om te stellen dat de commissaris-generaal zich voorzichtig dient op te stellen wanneer hij de nieuwe stukken onderzoekt en geenszins reeds onmiddellijk een onderzoek ten gronde kan voeren, benadrukt de Raad dat het genoemde artikel werd gewijzigd door de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De verwijzing naar niet langer vigerende wetgeving en de argumentatie hieromtrent in het verzoekschrift is dan ook niet dienstig. Waar verzoeker hierbij stelt dat de commissaris-generaal in de fase van de inoverwegingname niet mag oordelen of de nieuwe elementen de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming kunnen gronden, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zulks geenszins heeft gedaan.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 juni 2018, voert verzoekende partij aan dat zij verschillende nieuwe elementen heeft ingediend, met name een document van de rechtbank waaruit blijkt dat er een snelle uitspraak komt in de rechtszaken tegen verzoekende partij (en vertaling), een attest van de klacht die haar moeder neerlegde (en vertaling), een medisch dossier (en foto's) over haar verwonde broer, een aanbevelingsbrief van een boeddhistische organisatie (en vertaling), een brief van haar moeder aan de burgemeester van Dinant (en vertaling), nog een brief van haar moeder en een algemeen krantenartikel en een brief van haar Belgische advocaat. Volgens verzoekende partij heeft de tegenpartij de nieuwe elementen zonder meer op zij geschoven, terwijl dat alle documenten belangrijk zijn in de analyse van haar relaas en haar vrees.

Met betrekking tot de kritiek van verzoekende partij dat de commissaris-generaal voormelde door haar neergelegde nieuwe elementen/documenten zonder meer op zou hebben geschoven, kan verwezen worden naar de grond in de beschikking van 27 juni 2018, waar in dit verband als volgt wordt vastgesteld: *“Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zelfs niet motiveert over de bijgebrachte documenten en hij deze simpelweg van de hand doet omdat er een hoge graad van corruptie heerst in Bangladesh, gaat verzoeker voorbij aan de overige in de bestreden beslissing gedane bevindingen, namelijk: “Reeds tijdens uw eerste asielaanvraag werd op verschillende tekortkomingen die het geloof in de authenticiteit van uw documenten ondermijnende, gewezen. Bovendien bleek uit toegevoegde informatie dat een van uw documenten duidelijk nietauthentiek was. Dat u nu tijdens uw derde net als bij uw tweede asielaanvraag opnieuw verschillende documenten voorlegt ter ondersteuning van een ingeroepen vrees die ongeloofwaardig is, breekt voorgaande vaststelling niet af. Daar er in het verleden al geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde juridische problemen, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van het rechtbankdocument waaruit dient te blijken dat de uitspraak in uw rechtszaken nu wel heel snel gaan gebeuren. Ook mag het voorval waarbij uw broer geslagen werd betwijfeld worden daar u dit voorval rechtstreeks probeert te verbinden aan uw eigen, ongeloofwaardig bevonden, problemen. Dit ondermijnt dan ook het geloof in de authenticiteit van de andere juridische documenten, en het medisch verslag. De foto's voegen weinig toe aan uw dossier daar het CGVS geen weet kan hebben, waar, wanneer en onder welke omstandigheden ze genomen werden. De brieven van uw moeder en de boeddhistische organisatie tenslotte hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter en dienen enkel ter ondersteuning van een asielrelaas dat duidelijk ongeloofwaardig werd bevonden. Het krantenartikel heeft een algemene inhoud en voegt niets toe aan uw persoonlijke relaas.”* Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze vaststellingen.

In weerwil van verzoekende partij haar algemene verzuchtingen, werd er door de commissaris-generaal aldus wel degelijk rekening gehouden met en afdoende onderzoek gedaan naar de door haar in het kader van haar huidig derde verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten. Verzoekende partij werpt evenwel geen ander licht op diens concrete en pertinente vaststellingen omtrent die betreffende stukken.

De Raad onderstreept dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat hier niet het geval is, zo blijkt uit 's Raads arrest nr. 127 312 van 23 juli 2014 waarin in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming tot de ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar vluchtrelaas, waarin zij tot op heden volhardt, werd besloten. Documenten hebben immers een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, waarvan hier geen sprake. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Verzoekende partij brengt derhalve geen valabele argumenten bij die de in de beschikking van 27 juni 2018 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS